

THE INTERNATIONAL
Schiller Institute

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Muellers efterforskning er kriminalitet for åbent tæppe: Tiden er kommet til at gøre en ende på geopolitik

*Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut
Nyt Paradigme Webcast, 21. dec., 2017.*

https://www.youtube.com/watch?v=7_2kJDjmsFw

Harley Schlanger: Velkommen til denne uges Schiller Institut internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og præsident.

Dette har været endnu en uge med betydningsfulde udviklinger, som vi er på forkant med, og som vi i dag må diskutere for også at få vore lyttere til at være på forkant med. Men strategiske udviklinger, inklusive de fortsatte beviser for den særlige anklager Robert Muellers korrupte og umoralske adfærd; der er nu kongresmedlemmer, der kræver, at efterforskningen skal lukkes ned og endda, at nogle af disse folk skal sættes i fængsel. Dette finder sted netop, som vi udvider vores distribuering af Mueller-dossieret.

Men dette er også et øjeblik med meget alvorlig fare. Der er en god grund til, at der ofte er krige og terrorhandlinger og operationer under falsk flag, som finder sted ved sommerens slutning og i juleferien – hovedsageligt, fordi folk ikke er opmærksomme. Så vi må sørge for, at folk er opmærksomme her ved indgangen til denne afgørende periode ved slutningen af året 2017.

Jeg vil gerne lægge ud med den nationale sikkerhedsdoktrin, som netop er blevet offentliggjort af præsidenten og administrationen. Helga, du har peget på forskellen mellem det, Trump har sagt, og så ordlyden i doktrinen; at der er nogle forskelle, men et af hovedproblemerne er, at, som du har identificeret, dette er en del af den »gamle geopolitik«. Så jeg vil gerne, at du diskuterer, hvad du mener med dette, og hvorfor, dette er et signifikant problem.

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, dokumentet blev udfærdiget af en kvinde ved navn Nadia Schadlow, der siges at være tæt på McMaster (USA's nationale sikkerhedsrådgiver), og at hun allerede arbejdede i kredsen

*Helga Zepp-LaRouche,
Schiller Instituttets stifter og præsident.*

omkring Bush og Cheney. Hun har militærbaggrund. Dette dokument anskuer tydeligvis verden ud fra et geopolitisk standpunkt, og ser man på verden ud fra dette standpunkt, så anses Kina og Rusland, men i særdeleshed Kina, der nu er ved at vokse frem, som rivaler eller fjender. Jeg mener, at dette dokument – Trump insisterede på, at han, og ikke den nationale sikkerhedsrådgiver, der normalt præsenterer denne rapport, skulle præsentere dokumentet, hvilket er meget usædvanligt; og det er indlysende, at han synes at have gjort dette for at mildne visse formuleringer. For eksempel: Bortset fra at gennemgå noget af rapportens ordlyd, så sagde han også, at han ønsker at opbygge et meget stærkt partnerskab med Rusland og Kina, og dette havde f.eks. den latterlige virkning, at nogle europæiske aviser sagde, »han kan ikke engang læse dokumentet, for han sagde ting, der afviger fra rapporten«. Jeg mener, det reflekterer det faktum, at den interne strid mellem fraktioner i Trump-administrationen langt fra er ovre; at der stadig er en bestræbelse fra de neokonservatives side og fra oversidderne fra tidligere administrationers side i diverse aspekter af denne administration, og som kommer til udtryk i denne rapport. Trump havde trods alt et meget succesfuldt statsbesøg til Kina for kort tid siden og har haft succesfulde telefonsamtaler med Putin i sidste uge, hvor et terrorangreb, der var planlagt i Skt. Petersborg, blev afværget, og lignende meget produktive ting; så jeg mener, at Trump stadig hælder til ønsket om at arbejde sammen med Rusland og Kina.

Hvis man ser på de meget skarpe, de ekstremt skarpe reaktioner, der kommer fra det Russiske Udenrigsministerium, fra Kremles talsmand Peskov, fra *Global Times*, fra det Kinesiske Udenrigsministerium, fra den kinesiske Ambassade i Washington, så siger de alle sammen grundlæggende set, at denne doktrin reflekterer en forældet tankegang; de påpeger den kendsgerning, at en helt ny æra er i færd med at forme især det vestlige stillehavsområde, for i dette dokument er der seks regioner, hvoraf den ene er det vestlige eller østlige stillehavsområde, og

---

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Anne Stjernstrøm; * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:

Medlemskab: 1 år: 500 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

dette er selvfølgelig et af de områder, der er totalt forandret gennem Bælte & Vej Initiativet, hvor alle lande i området samarbejder med Kina i et »win-win«-samarbejde til alles gensidige interesse; og at der derfor, eftersom dette tilbud mange gange er blevet givet til USA og til Europa, om at samarbejde med Bælte & Vej Initiativet, således ikke er nogen grund til at gå ind i et så fjendtligt standpunkt. Russerne kaldte det grundlæggende set et »imperiedokument«, og insisterer, at det stadig reflekterer ønsket om stadig at insistere på en unipolær verden, der for længst er forbi, så det er en totalt nytteløs indsats. Kineserne var ligeledes ekstremt kritiske og sagde, dette er en »forældet tankegang« og kan ikke føre til noget positivt.

Men det viser os, at verden er meget langt fra at være ude af farezonerne, og jeg giver gerne Trump anerkendelse, fordi, i modsætning til hans forgængere, Bush og Obama, så har han rakt hånden frem mod Rusland og Kina, og han har stadig muligheden for at bevæge verden i en anden retning. Men ikke desto mindre tager jeg mig også den frihed at sig til, når han gør noget, jeg ikke er så begejstret for.

Det er interessant, at, af alle steder, så havde *Wall Street Journal* i går en artikel af en vis person ved navn Arthur Herman, der stadig var i geopolitik, men han siger, at den kendsgerning, at vi har tre mænd, Trump, Xi og Putin, der alle arbejder på det, han kalder en »magtbalance« – som jeg ikke mener, er det korrekte udtryk – men han siger, at vi derfor har ladet bag os, Wilson-alderen med dens permanente krige, der førte verden ind i næsten uophørlig krig, i Korea, i Vietnam, i Afghanistan, i Libyen, Syrien osv.; og han siger, at denne tidsepoke nu er forbi på grund af disse tre mænd.

Jeg mener, denne relation og potentialet for denne relation har en helt anden egenskab, nemlig det, Xi Jinping kalder »et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«, og det, vi normalt kalder en forenet menneskehed for »menneskehedens fælles mål« – *det* er potentialet.

Jeg mener, vi befinder os i et af disse områder, og en af kommentarerne i en kinesisk avis sagde, at der er mange forskellige opfattelser af, hvordan menneskehedens fremtid bør udformes, og at dette endnu ikke er et afgjort spørgsmål. Jeg mener, dette er fuldstændig sandt, men det er grunden til, at det er så absolut vigtigt at overvinde dette geopolitiske standpunkt, der har den idé, at man har grupper af lande, eller ét land, der har en legitim interesse imod de andre; jeg mener, det er den form for tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og jeg mener, det turde være indlysende, at, i atomvåbenalderen, kan denne tankegang kun føre til den menneskelige arts mulige udslettelse: Vi bør afskaffe denne tankegang.

Schlanger: Jeg har modtaget flere e-mails fra seere, der siger, de er enige i meget af det, vi siger, men de forstår ikke, hvorfor du er så fokuseret på dette spørgsmål om geopolitik, for de siger, »er geopolitik ikke den naturlige orden?« inden for internationale relationer. Du har grundlæggende set besvaret dette spørgsmål, men er der andet, du gerne vil sige om det? For jeg mener, dette

er et afgørende spørgsmål, som dukker op omkring dette nationale strategi-dokument.

Zepp-LaRouche: Den eneste måde at anskue det på er ud fra den menneskelige arts lange udviklingsbue. I begyndelsen, hvor man stadig havde stammedannelser og etniske grupperinger, havde folk forskellige måder at afgøre konflikter på, enten ved diplomati eller forhandlinger, og hvis det ikke virkede, så konflikt og krig. Dette var selvfølgelig karakteristisk for menneskelig udvikling i meget lang tid. Men jeg mener ikke, dette er menneskets sande natur, for, hvis man fortsætter med den idé, at, hvis alle forhandlinger og al diplomati slår fejl, så kan man stadig ty til krig; i atomvåbenalderen ville dette betyde enden på civilisationen. Jeg ser denne idé om at benytte krig som et middel til konfliktløsning som svarende til små drenge på måske fire år, der mener, det er OK at sparke den anden dreng over knæet, og vice versa: og jeg mener, menneskehedens har mulighed for at blive voksen, at man virkelig, gennem forhandling, og især gennem etableringen af en højere orden for samarbejde i alles interesse, kan etablere en måde for en global, menneskelig styrelse, hvor krig ikke længere udgør en metode til at løse konflikter.

Jeg indrømmer, at denne tankegang i høj grad kommer fra det 15. århundredes store tænker, Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues), der er faderen til moderne videnskab, og som også er fader til ideen om den suveræne nationalstat. Han udviklede en måde at tænke på, som han kaldte *coincidentia oppositorum*, modsætningernes sammenfald. Her siger han, at, fordi mennesket er i stand til kreativ fornuft, så kan man udtænke en højere orden, hvor konflikter på en lavere orden forsvinder; argumentet med, at den Ene har en højere magt, højere kraft, end de Mange; og jeg mener, at denne tankegang er indgået i den Westfalske Fred, ideen om, at man kan overvinde konflikt ved at etablere en fælles interesse. Denne tankegang – selv om jeg ikke tror, Nicolaus Cusanus er særlig kendt i Kina – men jeg mener stadig, at, sandsynligvis pga. af den konfutsianske tradition, så reflekterer ideen med den Nye Silkevej, Xi Jinpings Bælte & Vej Initiativ, præcis denne filosofiske fremgangsmåde.

Så, hvis menneskehedens bliver voksen, vil vi ikke længere spille energi på dumme ting som at jage efter penge, aktiemarkedsspekulation og andre ting, som virkelig er spild af tid; men at vi i stedet bliver voksne, og folk bliver kreative og relaterer til den andens kreativitet, og dét ikke kun mellem mennesker, men også mellem nationer. Så jeg mener, at dette er den rette måde at anskue tingene på, og ikke ud fra standpunktet om evig aristotelisk konflikt mellem A og B, den ene geopolitiske gruppe imod den anden. Men at Cusanus-synspunktet med modsætningernes sammenfald, den ene menneskehed først, er den bedre måde at se på det.

Schlanger: Jeg har for nylig haft oplevelsen af at løse konflikt mellem tre- og fireårige, og jeg kan forsikre jer for, at voksen supervision er absolut nødvendigt, og det er, hvad du har talt om mht. Cusanus-fremgangsmåden.

I de seneste par dage har vi set noget fuldstændig vanvittigt, fra *Newsweek*-magasinet og *Bildzeitung*, der,

igen, fremmanede spøgelse af den russiske hær, der løber Europa over ende. Hvad er der galt med disse mennesker?

Zepp-LaRouche: Det er helt klart, at de russiske militærøvelser, Zapad 2017, som artiklerne i *Newsweek* og *Bildzeitung* refererer til, var en demonstration fra Ruslands side om, at de har til hensigt at forsvare deres land, og det er en reaktion mod hele NATO's politik med inddæmning [af Rusland], om at flytte flere og flere tropper op til Ruslands grænse. Men den idé, at Rusland på konventionel vis ville besætte de tre baltiske stater, bombe Polen med Iskander-missiler fra Kaliningrad og bombe infrastruktur i Tyskland, Sverige og Finland, er simpelt hen absurd! Dette ville aldrig ske.

Jeg mener, det ikke er andet en skræmmehistorie for bl.a. at skabe motivering for en konventionel oprustning, og disse artikler kommer selvfølgelig også i sammenhæng med Europarådets beslutning om at skabe en europæisk forsvarsunion, hvilket er en komplet latterlig idé. Dette vil ikke gøre EU mere integreret: Det vil tværtimod skabe mere opposition.

Jeg mener, det er et udtryk for disse mennesker, der er absolut modstandere af det nye paradigme, og som ønsker at bruge geopolitik – det er den gamle, britiske manipulering, »del og hersk«, spil den svagere ud mod den stærkere og vice versa, og bevar kontrollen på denne måde. Så det er virkelig et instrument for oligarkerne og imperialisterne for at opretholde den gamle orden, men jeg mener ikke, det har en chance for at lykkes.

Schlanger: Apropos den gamle orden; vi har set den fortsatte Mueller-efterforskning. Men vi ser nu noget helt andet vokse frem: Der var skandalerne omkring McCabe, FBI's vicedirektør; Strzok og hans elskerinde, der skriver tekstbeskeder til hinanden om nødvendigheden af at forhindre Trump i at blive præsident og om at have en »livsforsikring«, hvis han bliver præsident. Der er Bruce Ohr og hans hustru, som er en del af Fusion GPS-kredsen.

Dette førte til kommentarer fra Trey Gowdy, lederen af Husets Tilsynskomite, og som sagde, dette demonstrerer »hidtil uhørt partiskhed«. Jordan, det republikanske kongresmedlem fra Ohio, sagde, »Alt peger på den kendsgerning, at der var en iscenesat plan for at forsøge at forhindre Donald Trump i at blive USA's præsident«. Senator Grassley [formand for Senatets Justitskomite] kræver, at nogle af disse personer bliver fyret. Hvad skal der til for at lukke denne Mueller-efterforskning ned, i betragtning af alle disse afsløringer, der nu kommer frem i dagens lys?

Zepp-LaRouche: Der verserer rygter om, at Trump måske kommer med en »juleoverraskelse«. Hvis dette sker, ville det være en meget interessant ting, og det ville selvfølgelig være en person, der skal efterforske hele dette kompleks i form af en særlig anklager. Men jeg mener også, at disse kongresmedlemmer og senatorer, du nævnte, Nunes, Grassley i Senatet, Gowdy og Gaetz og flere andre, allerede nu er ganske opflammede over det, de finder ud af.

Selv medierne mørklægger det nu ikke fuldstændigt mere. Der var en ganske god artikel i Danmark, i den

konservative avis *Berlingske Tidende*, der sagde, Obama-bureaukrater konspirerede for at forhindre en valgsejr for Trump og, efter at dette slog fejl, forsøger de så at vælte ham; og de gennemgår hele historien med, hvem, de skyldige er. Så det er ved at komme ud. Selv den store, tyske avis *FAZ* kunne ikke undgå at rapportere om det, selv om de, typisk for dem, forsøgte at nedspille det og sige, at disse folk, der siger »Deep State«, de er konspirationsteoretikere, osv. Men sandheden er ved at komme frem.

Her i USA, dvs., vore kolleger fra LaRouche PAC, har vi gennemført en total mobilisering med en masse aktivister; de distribuerede Mueller-dossieret til alle kongreskontorer og senatskontorer, og de sagde, de havde mange, intensive diskussioner, der viste, at interessen for, hvad der foregår, er voksende dér. For det ser ud til, at der er nogle mennesker i Kongressen, der indser, at det, der her står på spil, er USA's Forfatning. Kongressen har tilsynsrettighed over efterretningstjenesterne, og hvis disse tjenester er loyale over for den tidligere administration, der var involveret i så helt utrolige intriger, så er de bevidste om den kendsgerning, at, hvis de ikke handler med det samme, så kan man smide USA's Forfatning i papirkurven.

Men jeg mener, det vil kræve en uophørlig indsats og mobilisering, for disse folk er helt desperate. For de ser, at deres hele system er ved at falde, og hvis denne efterforskning fortsætter – jeg mener, der var flere folk, der sagde, at det, som Justitsministeriet gjorde, eller nogle folk i ministeriet eller i FBI gjorde, var kriminelle handlinger. Så de forsøger at fordreje situationen for at undgå konsekvenserne af deres handlinger, men jeg mener, det er ved at nå til et meget alvorligt punkt, hvor tidevandet allerede er ved at vende. Men det er en kamp, så bliv på vores kanal og hvil ikke på laurbærene, lad være med at spise alt for mange småkager i julen: Bliv på kanalen, og bliv ved at være mobiliseret.

Schlanger: Jeg mener, det også er vigtigt, at vi giver en bestemt form for lederskab, som er afgørende, og som er at identificere, ikke alene forbindelserne og navnene og korrupsionen, men også: hvad var *hensigten*? Dette handler igen om, som du sagde i begyndelsen, forsøget på at stoppe præsident Trump i at have en strategisk samarbejdsalliance med Rusland og Kina. Der var Clapper, som var den tidligere direktør for National Efterretning, der igen kom med en brøler og sagde, »Putin ved, hvordan man kører et aktiv, og det er, hvad han gør med præsidenten«.

Jeg mener, det er vigtigt, at vi får folk til at forstå, at dette ikke bare handler om Trumps karakter, eller om folk, der ikke kan lide Trump; men det handler om hele dette skifte over til et nyt paradigme.

Du talte lidt om dette spørgsmål før, om situationen i Europa. En hel stribe af kriser gærer, mht. Østeuropa, banksituationen, en udtalelse fra en fremtrædende italiensk økonom om, at euroen er »fascistisk«. Hvad foregår der? Hvad er seneste nyt om situationen i Europa?

Zepp-LaRouche: Denne italienske økonom er meget kritisk over for euroen, af lignende grunde som vi har

været kritiske overfor, eller f.eks., den tidligere professor Hankel, der på udmærket vis havde fremlagt det argument, at Eurozonen aldrig har været en optimal valutazone, fordi man har lande, der har karakter af landdistrikt, og man har industrialiserede lande, og at Europa ikke er et land, at der ikke findes et europæisk folkeslag. Det er ikke som USA eller ikke engang som Latinamerika; for man har næsten 30 nationer, kulturer, traditioner; folk i ét land, Slovenien (f.eks.), ved absolut ingenting om folk i Alsace-Lorraine. Og det kan man simpelthen ikke vide, for man læser ikke deres aviser, selv om aviserne ikke rapportere særlig meget. Så der er ikke noget europæisk folk.

Denne italienske professor Bagnai sagde, at, alt imens tilhængerne af euroen ikke går med »sorte skjorter«, så repræsenterer alle, der har planer om at gennemføre dette mål gennem vold, en form for fascisme. Han refererer til, at alle ved, euroen ikke fungerer; han sagde, at det står i alle lærebøger, at det er et spørgsmål om tid, før denne eurokonstruktion vil kollapse; og dernæst, at denne krise har til hensigt at føre til en yderligere europæisk integration, og han siger, det er fascisme.

Dette er ikke så langt ude, som nogle mennesker måske tænker, for, f.eks., Jacques Attali, der var hovedrådgiver og Frankrigs *éminence grise* (grå eminence) under Mitterand, har mange gange sagt, at euroens skabere med overlæg skabte den med en fødselsdefekt, så det ville komme til en krise, og denne krise ville så blive brugt til at gennemføre en politisk union, som man ellers ikke ville kunne få. Der er helt klart en *stor* modstand mod ideen om »Europas Forenede Stater«, af de grunde, jeg nævnte før; at der ikke findes noget europæiske folkeslag.

Der er altså alle disse opfordringer nu: Macron, Juncker, Martin Schultz; de er alle sammen kommet med kun let forskellige versioner af en idé om, at, nu, pga. alle disse kriser – flygtningene, spændingen mellem de forskellige øst- og vesteuropæiske lande, at man bør gennemføre et »Europas Forenede Stater«. Jeg mener, dette har lige så stor en chance for at blive til noget, som en snebold har i helvede, for alle disse bestræbelser, der nu er på at gennemføre en overnational bygning, der fjerner endnu mere suveræniteten, vil skabe mere opposition og mere reaktion. Så jeg mener ikke, det vil fungere.

Jeg finder det ganske signifikant, at flere rådgivere til den ungarske premierminister Orban har sagt, at denne diskussion om »Europas Forenede Stater« minder dem om Hitler. Så tonen er blevet ganske skarp, og jeg mener, der langt fra er enighed.

Den seneste uhyrlighed, så at sige, er, at EU har besluttet at anvende artikel 7 mod Polen og ophæve landets stemmeret. For det første, så vil dette heller ikke fungere, for dette kan kun gennemføres, hvis der er enighed blandt de 26 stater, men Ungarn har allerede sagt, de ikke vil støtte EU's beslutning mod Polen; og nu taler de om lignende forholdsregler mod Rumænien. Jeg mener, alt dette kun vil føre til yderligere kontroverser og mere uenighed, og hvis de bliver ved med at gøre dette, vil Polen måske forlade EU, for de vil under ingen omstændigheder bøje sig.

Schlanger: Og lige hurtigt, om krisen i Europa, er der noget nyt om situationen, hvor Tyskland ikke har nogen regering?

Zepp-LaRouche: Det er en frygtelig situation, for I ved, det er nu næsten tre måneder siden valget fandt sted, og først slog forhandlingerne om den såkaldte »Jamaica-kalition« [sort, guld, grøn] fejl. Nu taler de om en Stor-kalition. Merkel siger, det er det eneste, hun vil acceptere som resultat, mens SPD siger nej, de vil have en diskussion med en åben løsning, måske med støtte fra en mindretalsregering, hvilket Merkel har udelukket. Alt dette fortsætter og fortsætter, og jeg mener, det største problem med alt dette er, at ingen af de deltagende partier har nogen som helst vision for, hvad Tysklands fremtid skal være; hvor skal Europa være om 10 eller 100 år fra nu. Så det handler alt sammen om magtpolitik, om position, om små spørgsmål, og det betyder simpelt hen, at der ikke er udsigt til en regering før til Påske, siger de nu.

Der bliver selvfølgelig ikke truffet nogen beslutning i Europa, før man har en tysk regering, så hele situationen er ekstremt skrøbelig i Europa lige nu. Og flere og flere lande tager dette som grundlag for mere og mere at alliere sig med Silkevejen, Østrig, Schweiz, østeuropæerne, Balkanlandene, Italien, Spanien, Portugal; de er alle i færd med at styrke deres bånd til Bælte & Vej Initiativet, og det er en meget god ting. Og det betyder, at den modstand, som Bruxelles og Berlin har, ikke vil være holdbar i længden.

Schlanger: I USA har man i de seneste dage vedtaget den såkaldte lov om skattereformer. Jeg ved, du har nogle tanker om dette. Dette vil ikke løse nogen problemer: Hvad har du at sige om det, Helga?

Zepp-LaRouche: Dette fejres som præsident Trumps første, store sejr. Jeg mener ikke, det vil løse noget som helst, hvis man ikke samler det i en pakke med andre forholdsregler, som f.eks. Glass-Steagall, et kreditsystem som Roosevelts Reconstruction Finance Corporation eller Hamiltons Nationalbank, og grundlæggende set afslutter derivatsektorens spekulation. Hvis man under disse omstændigheder blot sænker skatterne uden at begrænse de andre faktorer, jeg lige nævnte, vil det sandsynligvis få den virkning at tiltrække nogen investering til USA, men folk i Tyskland siger allerede, »jamen vi må beskytte os selv, træffe modforholdsregler imod det«, så det vil føre til en øget, international spænding; og i USA vil de nuværende, store selskaber og banker sandsynligvis blot bruge disse skattnedsættelser til at investere mere i aktiemarkedet med opkøb af deres egne aktier, som de har gjort siden krisen i 2008 med den kvantitative lempelse og nulrentepolitikken. Én af grundene til, at dette bør frygtes, er Jamie Dimon, f.eks., som lo og sagde: Dette er vidunderligt, dette er kvantitativ lempelse 4.

Jeg mener, dette simpelt hen kræver en fortsættelse af vores mobilisering. Jeg ved, vore kolleger i USA fra LaRouche PAC har produceret en ny brochure med krav om at gennemføre min mand, Lyndon LaRouches Fire Love, og om, hvorfor USA må gå sammen med Kina om opbygning af den Nye Silkevej, både hjemme og internationalt. Brochuren [»LaRouche's Four Laws & America's

Future on the New Silk Road«¹ er udgivet. Jeg vil opfordre vore seere og lyttere til at få fat i dette dokument: Læs det, for det indeholder alle løsningerne, de korrekte økonomiske koncepter for USA og resten af verden for at komme ud af den nuværende krise.

Dette er en presserende hastesag, for vi kunne få en nedsmeltning af systemet, hvornår, det skal være. For lige at nævne det ganske kort, så minder denne bitcoinmani, der nu finder sted, virkelig om tulipanboblen [i 1637] før den brast. Kina har erkendt denne fare og forbyder grundlæggende set spekulation i bitcoins. Alle disse tossestreger gør det klart, at det er presserende nødvendigt at gennemføre Glass-Steagall, og alle hr. LaRouches Fire Love, der især omfatter en massiv forøgelse af arbejdsstyrkens produktivitet gennem et force-ret program for fusionsteknologi, samarbejde om rumforskning og højteknologiske investeringer generelt; og med mindre, man gør dette, inkl. højteknologisk infrastruktur – og den nylige Amtrak-ulykke i staten Washington understreger blot, at dette er absolut nødvendigt – med mindre man gør dette som en samlet pakke, tror jeg ikke, verden vil komme ud af denne krise.

Schlanger: Jeg vil gerne slutte med et spørgsmål, der igen er rejst fra flere af vore seere: Folk, der bliver ofre for denne idé om, at Kina skulle være en trussel, og en af de ting, som folk reagerer på, at dette koncept om »Socialisme med kinesiske karakteristika«. Du har skrevet rigtig meget om dette, og det er ikke fair at bede dig opsummere det på et par minutter, men det er, hvad jeg gør! Hvad mener du; hvad mener Xi Jinping med »Socialisme med kinesiske karakteristika«?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, man også nu finder en absolut voksende, og vokset, selvtillid hos kineserne, som peger på den kendsgerning, at ingen kan så tvivl om den kinesiske, økonomiske models utrolige succes. De påpeger det faktum, at deres model simpelt hen er langt mere overlegen og mere succesfuld end den vestlige model, som de nægter at følge.

Nu findes der noget, der hedder kendsgerningers formative værdi. Folk burde spørge sig selv, hvorfor den kinesiske model er mere succesfuld? Svaret er faktisk ganske enkelt, at den primært er helliget det almene vel, og det bliver selvfølgelig altid kritiseret af Vesten, at Kina undertrykker frihed og menneskerettigheder osv. Men faktisk, hvis man spørger sig selv, er denne enormt individualistiske hedonisme i Vesten virkelig en værdi, der er så ønskværdig? Værdier, der har nået et punkt, hvor *alt er tilladt*. Der er ikke længere kriterier for sandheden eller for en vedtagelse af det almene vel, alt handler om den stærkeres overlevelse, og de rige bliver rigere, og de ulykkelige, der er fattige, bliver fattigere – er det virkelig så ønskværdigt?

Ligesom i Kina, er jeg overbevist om, at, alt imens der er en debat om Marx, der er en debat om socialisme med kinesiske karakteristika, så er jeg absolut overbevist om – og jeg har undersøgt dette længe og ud fra mange aspekter – at det, der menes med »kinesiske karakteristika«,

refererer til de to et halvt tusinde år med en konfutsiansk tradition i Kina. De konfutsianske værdier, som jeg skrev en artikel om i begyndelsen af året, som faktisk peger på en lighed mellem ideerne hos den tyske digter Friedrich Schiller og Konfucius, der begge har et billede af mennesket, hvor mennesket hele sit liv har en moralsk forpligtelse til selvfuldkommengørelse, for bedre og mere effektivt at kunne tjene det almene vel.

Dette betyder selvfølgelig undertiden, at individuelle rettigheder beskæres en lille smule til fordel for det almene vel. Et meget godt eksempel var byggeriet af Tre Slugters Dæmningen, hvor folk i Vesten var fuldstændig hysteriske og sagde, »disse stakkels tusinde bønder, der må flyttes, så denne dæmning kunne blive bygget, det er at trampe på frihed og menneskerettigheder«. Men hvis tager det standpunkt, at man med denne dæmning fik enorme mængder af ekstra vandkraft, og tusinder og atter tusinder af mennesker ville ikke længere drukne, hver gang denne flod gik over sine bredder, så er det måske bedre at handle for det almene vel, og nogle gange må man have – for disse bønder fik andre steder at bo, som var langt mere moderne og meget bedre. Dette er et typisk eksempel, og hvis man sætter det almene vel først, og det er tydeligvis, hvad Kina har gjort, og de har løftet 700 million mennesker ud af fattigdom og har en meget klar plan om at fjerne de sidste 42 mio. mennesker ud af fattigdom frem til år 2020, og de gør meget effektive ting for at gøre dette. Vi har måske sagt det én gang, men jeg siger det igen: De spotter, hvor de fattige mennesker er, hvilke regioner, de lever i, og dernæst spørger de, hvad årsagerne er, hvad der må gøres for at adressere dette, for at få dem ud af det? De bruger e-handel til landmændene i fjerntliggende landdistrikter til at få deres produkter på markedet, så de går meget, meget effektivt frem for at løfte hele befolkningen ud af fattigdom.

Hvor mange fattige mennesker er der i USA, hvor mange hjemløse? Vi har på det seneste hørt utrolige tal, der siger, at 40 % af alle skolebørn i New York kommer fra en hjemløs baggrund. Det betyder ikke, at de lever på gaden, men at de ikke har deres eget hjem. I Europa er der 90 million fattige mennesker, og ingen taler om at løfte dem ud af fattigdom. Raten af fattige i Grækenland er netop steget, hvorved jeg mener det var to tredjedele af hele befolkningen, som lever under fattigdomsgrænsen og har en indkomst på under €1.000; og en meget stor del af de fattige har kun deltidsjobs og tjener noget i retning af €450 om måneden. Og der er ingen planer om at ændre dette – tværtimod, så gennemfører EU hele tiden mere ondsksfulde nedskæringer.

Jeg mener, at folk ikke bør se på dette spørgsmål om Kina med fordomme. Den kinesiske model er helt anderledes: Den er baseret på en 2.500 år gammel tradition, og der er noget ved denne kinesiske måde at gøre tingene på gennem fredelige fremgangsmåder, gennem et »win-win«-tilbud, som virkelig er en bedre model for styrelse. Folk burde ikke have så mange fordomme. Jeg tror, jeg har fundet, at de fleste mennesker ikke ved noget om Kina. Der er nogle få, en håndfuld mennesker, der har været der, som har forretninger dér, og de er meget op-

¹ <https://larouchepac.com/20170225/four-laws-pamphlet>

stemte over de muligheder, som den Nye Silkevej tilbyder verden; de er *virkelig* transformeret og helt opstemte.

På grund af de negative medier er der mange mennesker, der stadig tror på den kinesiske trussel, på den »gule fare« og andre propagandakampagner gennem årtierne. Jeg mener, det er en skam: For ser man fordomsfrit på kineserne, så er det en utrolig interessant kultur, rig, 5.000 år gammel; den har produceret skønne ting inden for musik, poesi, filosofi; det er allerede et af foregangslandene inden for videnskab, det er et innovativt land. Så jeg vil foreslå, at folk, i stedet for – men tro ikke blot på mig – men begynd selv at undersøge det. I vil finde, at det er helt anderledes, end det, de vestlige medier, eller som nogle af de geopolitiske tænketanke, forsøger at fortælle jer. Og I vil opdage skønne ting, lover jeg.

Schlanger: Med disse opløftende ord, Helga, tror jeg, jeg på vegne af Schiller Instituttet vil ønske folk Glædelig Jul, men med dit forslag: lad være med blot at spise småkager og drikke romtoddy. Brug det som en anledning til at reflektere over de store muligheder, menneskeheden i dag har, og hvad det vil sige at have Julens Ånd, og på en måde, så bør Julens Ånd og den Nye Silkevejs-ånd være én og samme ting.

Vi ser dig igen i næste uge, Helga. Mange tak.

Zepp-LaRouche: Ja, og Glædelig Jul.